

V Praze dne 12. 1 .2021

Kandidatura na předsedu Českého helsinského výboru

Vážená paní ředitelko, vážené členky, vážení členové,

rozhodl jsem se, být víc než jen pouhým členem. Za dobu mého prakticky třicetiletého členství si myslím, že jsem dospěl do bodu, kdy bych mohl usilovat o to být předsedou Českého helsinského výboru. Je to pro mě jednak výzva, na druhé straně však, a to zejména, závazek, který přijímám s hlubokou pokorou.

V respektu ke skvělé pověsti Českého helsinského výboru a respektování záslužné činnosti vyvíjené doposud, si dovolím představit moji vizi.

Je to převzetí všeho dobrého, co Český helsinský výbor po stránce organizační a materiální vykonává, s navýšením podílu profesionalizace a spektra služeb, které Český helsinský výbor nabízí a posílení oboru našeho aktuálně hlavního zájmu, tedy vězeňství a pomoci ve věcech spojených s osobami, které byly ve výkonu trestu.

Znám fungování obdobných organizací v Evropě a v USA a domnívám se, že se zde skýtá výjimečný prostor pro zapojení a rozšíření profesionalizace našeho poslání následující cestou.

Je totiž běžné, že v těchto organizacích fungují stážisté a současně profesionálové advokáti a právníci, ať už na volunterním způsobu, taktéž jako placení profesionálové. Všichni pak vykonávají svoji činnost a přispívají k účinnému hájení práv těch, kterým se snažíme dlouhodobě pomáhat. Mojí vizí je tedy vedle sboru pracovníků, které máme do dneška, vedených skvělou paní ředitelkou, tak jak i ona sama cítí, posílit tento segment. Za tímto účelem se domnívám, že jsem nejvhodnější osobou, neboť mám v advokacii a justici již jistou pověst, která mi umožňuje při oslovení zájemců a jejich vyhledávání na tyto posty dosáhnout co nejkvalitnějšího výběru.

S tím také souvisí nabízený nový systém fundraisingu, který by odpovídal organizacím našeho typu. Při vyhledávání finančních prostředků již není z objektivních důvodů současný personál schopen obsáhnout všechny možnosti, a to pak zejména fundraising v oblasti právnických profesí.

Advokátní kanceláře v tomto směru mají a chystají řadu finančních výdajů a podpory projektů obdobného typu, zejména pak v oblasti vězeňství, a zdroje jsou v řádech statisíců či milionů korun. Je potřeba je však správně oslovit s odpovídající osobou, která jim ručí za kvalitu vynaložení finančních prostředků a i lidských zdrojů na dobročinné účely. Jako dlouholetý funkcionář České advokátní komory, a osoba veřejně známá v advokacii, jsem přesvědčen, že máme dveře otevřené a v tomto směru jsem i neformálně s některými advokátními kanceláři, včetně těch světových, hovořil. Jsou připraveny nám poskytnout jak finanční, tak faktickou součinnost. Tyto zdroje nám pak umožňují přidat je a adekvátně alokovat k dotačním titulům, které jsou z principu poskytování dotací výrazně omezené.

Vězeňství a trestní politika je opomíjené téma z hlediska ochrany lidských práv u řady organizací, i když stálo vždy na začátku prvotních sdružení, které si kladly za cíl poskytovat v tomto směru podporu těm nejslabším.

Vzpomínám si na období, kdy Český helsinský výbor, resp. Československý helsinský výbor navazujíc na činnost VONSu, působil na místě, kde by dnes již nikdo neuvěřil, z kanceláří na

druhém nádvoří Pražského hradu, po průchodu Matyášovou branou doleva a v místě, které se nachází nad schody do Vladislavského sálu. Zejména v té době Libuše Šilhanová, která fakticky činnost řídila, kladla důraz na vězeňství a trestní justici, práva cizinců a jejich integrace do společnosti, práva dětí a výchovu a vzdělávání. Navštívil jsem jako člen v té době řadu vazebních věznic, zúčastnil se zahraničních seminářů a věnoval se zejména tomu nejdůležitějšímu. Osvětě a jednání se státními orgány, aby dokázaly pochopit, že každý člověk má svoje práva i ten nejposlednější.

V tomto směru bychom mohli na tuto činnost navázat a přidat ji k dnešní činnosti, což právě vede jak přes zmiňovanou profesionalitu, tak získání finančních zdrojů a fondů, které jsem uvedl.

Pokud jde o můj životní názor, domnívám se, že zde platí základní, a to, že poslední mají být mezi prvními. Neb ti opomíjení jsou právě ti, na nichž se základní kameny slušné lidské společnosti staví. Jejich příběhy zaslouží ochrany, jejich osoby zaslouží pomoci.

Považuji zde za nutné se vyjádřit ke stávající činnosti Českého helsinského výboru, kterou považuji za správnou a prospěšnou, a to zejména díky neutuchajícímu entusiasmu paní ředitelky, které bych na tomto místě chtěl složit poklonu.

Dále si dovoluji předložit své krátké CV. Jsem člen Odvolací kárné komise České advokátní komory a členem Výboru pro vnější vztahy České advokátní komory, kterého jsem byl předsedou v letech 2005 – 2017. Podílel jsem se na založení Unie obhájců České republiky, které jsem členem prezidia Unie obhájců. Z minulosti považuji za důležité zmínit členství v Rozkladové komisi ministra vnitra ve věcech otázek azylu jako zástupce České advokátní komory, kde jsem byl kupříkladu spolu s JUDr. Vojtěchem Šimíčkem, dnes soudcem ústavního soudu.

V praktickém právu se věnuji zejména občanskému právu, rodinnému právu, dědictví a trestním obhajobám.

Ovládám plyně španělštinu, angličtinu, ruštinu, pasivně němčinu.

Jsem připraven zodpovědět jakékoli Vaše dotazy a vysvětlit podrobně svoje vize týkající se dalšího fungování Českého helsinského výboru, s tím, že již teď mohu říci, že budu-li zvolen, naplním jistě Vaše očekávání a přispěji k rozvoji Českého helsinského výboru.

S úctou

JUDr. Václav Vlk